

tzifráztathatik *en relief*. A' Kementze' Közepéből belőlről, a' Fal felé, megyen egy Tsö, a' melly a' Füstöt tekervényesen viszi a' Kéménybe, vagy pedig a' szabad Levegöbe.

Ezen Neme a' Kályháknak szép, és könnyen fűlik.

A' kinek É. Olvasóink közül Kedve vólna illy Kementzére, méltóztasson bennünket tudósítani Szándéka felől, mi azonnal Rendelést tévünk, hogy ebben is Kedveket töltsük kedves Olvasóinknak.

Anekdoták.

Melly Hatalma volna a' Szépségnek, a' Férj-
 fiak' Szívén, ha mindenkor öfzve volna kötve
 a' Virtussal! „Midön a' szép Agnes látta, hogy
 „ VII-dik Károly, Puhaságban, és a' Gyö-
 „ nyörüségeken elmerülve, tölti Idejét Sze-
 „ mélye mellett, azt mondja néki: Azt jö-
 „ vendölték, hogy a' leghatalmassabb, és
 „ legbátrabb a' Keresztény Fejedelmek köz-
 „ zül, léfzen Szeretöm; midön Szerelmedre
 „ méltóztattál, azt véltem, hogy Te vagy
 „ az a' Fejedelem, a' kiröl az Astrolo-
 „ gia befzéllet, de látom, hogy meg-tsa-
 „ lattattam, nem Te vagy az a' Fejede-
 „ lem, hanem az Angliai Király, a' ki
 „ egyik Városodat, a' más után elfoglal-
 „ lya, elmegyek, és felkeresem ötet. „ An-

nyira megindúlt a' Király ezen Befzéden, hogy elhagyván a' Vadászást, és a' Gyönyörüségeket, Bátorságot vett, egésszen a' Hadakozásra adta magát, és az Anglusokat Országából kiüzte.

2. Egy Leánykának fetsegő Szeretője vólt, és nem tudván semmiképpen elfoktatni a' hafzon:alan Befzédüségéről, megparantsolta néki, hogy többé soha semmit sem befzéljen akármelley Társaságban. Meg is tartotta a' Parantsolatot annyira, hogy azt hitték felöle, hogy Betegség által némúlt meg. Eggykor midön fokban tsudálkoztak vólna Allapotján, azt mondja Szeretője, hogy egy Szempillantásban meg-gyógyítja Némaságából, meg is gyógyította ezen egy Szóval: Befzélly!

3. Egy Persiai Király előtt, a' fok Virtusokkal bíró Leilé, és Megnoun Szeretetéről befzéllettek. Kedve jött meglátni ezt a' tökéletes Szeretöt, és kérdé tőle, ha igaz-é, hogy olly Mód nélkül fzereti.

reti Szeretőjét? Látni kell ötöt, azt felelé ez, hogy meglehessen fogni mennyire szerezem. Azonnal elhozatta a' Király, és mit látott, egy hitvány, és rút Affzonyt. Hát e' lehet-é annak a' nagy Tűznek Tárgya, azt mondja bámúlva a' Király, a' legutólsó Szerraillyomban hasonlíthatatlanúl szebb ennél az Affzonymál. Jól van! felelé Megnoun, már most ítéldd meg, ha szereztem-é, a' midőn olly szép az én Szemeimben, a' milyen rút a' tiédben.

4. Midőn a' Porrtugallusok, megvették Oia Várossát Indiákban, 1508-ba', egy Portugallus Tifzt, Szilveira vólt a' Neve, észre vévén, hogy egy Szeretsen Ifjú, valamelly Gyalog-úton szalad, egy igen szép Affzonnyal, utánok indúltt, hogy elfogja őket. A' Szeretsen meg-fordúltt; és Fegyverre kapott, és nem indulván-meg tulajdon Veszedelmén, hanem Úti-társa Szerentsétlensége forogván egyedül Szeme előtt, Jelt adott néki, hogy szaladjon-el addig, a' míg

ő hartzol. De ez meg-maradott mellette, azt állítván, hogy inkább meg-hal, vagy Fogságba esik, mintsem hogy nála nélkül keresse Szabadságát. Szilveira meg-illetőd-vén ezen érzékeny Szemlélet által, meg-hagyta Szabadságokat, azt mondván Köve-tőinek: Az Isten mentsen-meg, hogy el-fzaggassam ezen érzékeny Köte-leket.

5. A' Virtussal bíró Szerető, tellyes Tisztellel azon Tárgy eránt, a' mellyet fzeret. Ezt adta Értésére Dryden egy Anglus Lórtnak, a' ki Hibául tulajdonította néki, hogy egy Tragédiájában, Cleome-nes, tsupán tsak beszélget Szeretőjével, és semmi nyomos Lépést nem téfzen Szerelmé-ben. „Én, úgymond, jobban tudom Hafz-„ nomra fordítani az Időt, midön valamelly „ Szép mellett vagyok. „ El-hifzem fe-lelé Dryden, de meg-vallya azt-is a' Lórd, hogy nem Hérós.

Az indulatos Barátság , és Szeretet, nem lakik a' nagy Városokban, mivelhogy minden, Foglalatosságai, és a' fokféle Gyönyörűségek által lévén el-foglalva, csak gyengén érzi azon Dolgoknak Bé-nyomásait, mellyek körülötte vagynak. Mindazonáltal lehet itt is , itt amott, találni olly nagy Lelkeket, a' mellyek áldoznak az érzékeny BarátságnaK :

S * * * Úrnak meg-hala Barátja, Adóságot, és két kis Gyermekeket hagyván maga után, minden Jószág nélkül. Az Életben maradott Barát azonnal eladta Szekerét, és Lovait, és a' külső Városban fogadott ótsó Szállást magának , a' honnan minden Nap béjött a' Városba Tifztségének Folytatására , egyedül egy Inas által kísértettvén. Eggyfzeriben fel-öldotta éles Nyelvét a' Rá-galmazás: minden fösvénynek, és rossz erköltsünek kiáltotta. Két Efstendő múlva, meg-jelentt ismét a' Nagy-világba : az alatt pedig gyűjtött hűz ezer Livrából álló Tö-

ke-

ke-pénzt, a' mellyet az Árvák' Számára In-
terésre adott.

A' Korinthiai Eudámidás Halá-
lán lévén, és látván, hogy semmit sem hagy-
hatván maga után, Anyja, és Leánya a'
leg-nagyobb Szükségnek léfznek ki-téve, ép-
pen meg-nem indúltt rajta. Aréthus, és
Kharikfzénes hűséges Barátjai' Szívék-
ről, a' magáé szerínt ítélvén ezt a' Testa-
mentomot tette: „ Aretheusnak az Anyámat
„ hagyom, hogy táplálja Öregségében: Kha-
„ rikfzénesnek pedig Leányomat, hogy ki-
„ házasítsa olly gazdagon, a' mint ki-telik
„ töle, azon Esetre pedig, ha valamellyik
„ meg-halna azt téfzem Helyében, a' kí
„ Eletben marad.,, Meg is mutatták azon
két Barátok, hogy érdemesek vóltak az
Eudamids' Barátságára. Arétheus egy Na-
pon adta Férjhez az Eudámidás Leányát a'
magáéval, és egyyenlően osztotta-el Jófzá-
gát közöttek.

Az igaz Barátság egyedül felséges Érzéseket gerjeszt az Emberben. Az Olinthiai Kallifzthénes, ki Nagy Sándornak Követője volt Hadakozásaiban, Árúlással vádoltatott a' Fejedelelemnél, és az ő Parantsolatjára, meg-tsonkított, és egy Vas-tömlőtben, vitettetett a' Hadi-fereg után. Lizimákhus egy a' Sándor' Tisztjei közül, és hív Barátja Kallifzthénesnek meg-látogatta gyakran, ezen Alapotjában is. A' Filozófus megköszönte Barátságát, és kérte az Istenek' Nevében, hogy szünjön meg Látogatásától. Engedd meg, mondá néki, hogy egyedül szenvedjem Nyomorúságimat, és ne légy olly kegyetlen erántam, hogy magadat is boldogtalannak tégyed. „ Minden Nap meglátogatlak, felelé Lizimákhus, ha a' Király látaná, hogy a' jó Emberek elhagytanak; „ nem szorongatná többé a' Lelki-esméret, „ és azt kezdené hinni, hogy bűnös vagy. „ Oh! hiszem, hogy nem él avval a' Gyönyörüséggel, hogy Kedvetlenségétől való „ Fé-

„ Félelmem, elhagyafsa velem jo Barátomat. „

Az az igaz Barát, a' ki el nem nézi Barátjának Hibáit, hanem igyekezik azokra figyelmetessé tenni, hogy megjobbítsa azokat. Ezen Dolognak Igazsága, ad Érdeket Filep' a' Mátzedóniai Király' egyenes, és nagy-lelkű Feleletének. Eggykor jelenvőlt a' Rabok' Eladásán, hanem illetlen Pozitúrába'. Eggy Rab megíntette arról. Botsássák el mindjárt, mondá Filep, nem tudtam, hogy Barátim közzé tartozik.

Freind első Orvossa vőlt az Angliai Királynénak, és 1722-ben Lantzeszton Várossának Követje, a' Parlamentomba, a' hol igen élesen beszéllt a' Miniszterium ellen. Ezen Viseletén meg-indúllt az Udvar, Törvényt tettek reája, és a' Londoni Toronyba zárattatott. Mintegy hat Hólnap múlva meg-betegedett az első Minister, és el-hozatta Meádot, a' ki híres Orvos,

és Freindnek hív Barátja vólt. Meád meg-visgálta a' Miniszter' Nyavalyáját, ígérte néki, hogy meg-gyógyítja, de azt mondá egyfzersmind, hogy addig egyy Pohár Vízet sem ád néki, míg Freind meg-nem szabadúl a' Toronyból. Kevés Napok múlva, látván a' Miniszter nagyobbúlni Nyavalyáját, kérette a' Királyt, hogy adja-meg Szabadságát Freindnek. A' Király ki-adta a' Parantsolatot, és a' Beteg azt vélte, hogy Meád hozzá fog a' Gyógyításhoz; de ez meg-maradott Feltételében, mind addíg, míg Freind vissza nem adattatott Háza-népének. E' meg-történnén, orvosolni kezdé a' Minisztert, és kevés Idő alatt, egésszen helyre-állította. Fáradtságáért öt ezer Guinét kapott, a' mellyet azonnal Barátjához vitt, és kényszerítette, hogy el-végye, jóllehet tökéletes Jussa lett vólna annak Meg-tartására.
